

дователно имаше единъ на име Амалекъ, който дойде съ много войска за да бие Израилтянитъ. Мойсей заповѣда на Иисуса да избере войници между народа и да иде да се бие съ Амалека. До дѣто траеше бойтъ, Мойсей, Ааронъ и Оръ ся качихъ на планинѣтъ, и Мойсей дигна рѣцѣтъ си на небето и молеше Бога; но като му дотегна на рѣцѣтъ да ги държи све на горѣ, принуди ся да ги спустне. Но Израилтянетъ, които надвивахъ до дѣто Мойсей държеше рѣцѣтъ си повдигнати, ся веднѣга побѣдихъ като ги спустна. Той като видѣ туй, сѣдна на единъ камикъ, а Ааронъ и Оръ му държехъ по една рѣкъ и Амалекченитъ — подданицитъ на Амалека — ся надвихъ и ударихъ на бѣгъ, и Богъ объяви единъ вѣченъ бой на Амалекчанитъ, и заповѣда на Мойсей да напише сичкитъ тѣзи нѣща.

ГРОЗДАНА.

Драга моя пріятелко, истинна ли сѣ сичкитъ тѣзи исторіи? Тѣ сѣ толко чудны, щото едва могатъ да ся повѣрватъ.

УЧИТЕЛКА.

Вый заборавайте, драга моя, че нищо не е невъзможно на Бога.

ГРОЗДАНА.

Знаѣ го, драга пріятелко, но не е ли истина, че Мойсей можеше най-добрѣ да напише нѣща, които не сѣ были истина? Азъ не казвамъ че туй е лъжа; но вы молѣ само да ми кажете какъ може человекъ да ся увѣри, че туй е истина?

УЧИТЕЛКА.

Щѣ ви го кажѣ на драго сърдце, драга моя. Азъ съмъ твърдѣ задоволна като видѣ че слушахте